

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Svmmvla Selectarvm Qvaestionvm Regvlarivm

Bonagratia <von Habsheim>

Friburgi Brisgoiae, 1665

§. 7. An corpus Christi [...] in ventrem hominis aut bestiae?

[urn:nbn:de:bsz:31-160625](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-160625)

minationem, & contritionem, siue iudicium poenitentiae, nempe secundam generalem Institutionis rationem. *Dist.* igitur 12. p. 2. a. 1. q. 3. primum SS. Eucharistiae effectum facit, *magis unire*, non excludendo sed supponendo augmentum gratiae, & hoc idem, quia recensere vult eos solum effectus, qui sunt huic Sacramento peculiare & proprii, qualis non est collatio gratiae vel 1. a. vel 2. a., alijs etiam Sacramentis communis. Quam etiam ratione, sed expressiori modo, *dist.* 8. p. 1. *dub.* 2. enumerando eiusmodi effectus, dicit hoc Sacramentum non solum gratificare, sed etiam multipliciter adiuuare, vt cibus, incorporando, fortificando, delectando, augendo fidem, spem & charitatem, & ad remissionem venialium.

§. 7. An Corpus Christi descendat in ventrem hominis aut bestiae?

Sentiunt comuniter Catholici DD. Corpus Christi statim finita Consecratione, etiam ante & extra omnem usum praesens esse in hoc Sacramento, atque tam diu permanere, quam diu permanent species panis & vini, ita vt sub eis possit substantia panis & vini conseruari si adesset. Aduersus hanc doctrinam scribit Tannerus *disp.* 5. q. 4. d. C; 2 S.

2. S. Bonaventuram 4. *dist. 13. a. 2. q. 3.* (cre-
do voluisse nominare quæstionem 2. nulla
enim eo articulo est q. 3.) tria docere. 1. Cor-
pus Christi ex ore Communicantis non trajici
in stomachum, etsi perseveret in tota man-
dicatione, quæ in ore accidit. 2. Non esse
Corpus Christi sub speciebus, quando in lo-
cum sordidum eijciuntur. 3. nec quando
deuorantur à mure, vel bestia. Subdit ex
Vasq. *disp. 195. c. 5.* damnatum esse per Gre-
gorium 11. in *director. Inquisit. q. 10. 2. p.*
quod designat Corpus Christi esse sub specie-
bus, simul atque ab aliquo bruto sumun-
tur; & similiter quod dum dentibus tacti,
ac peccatoris species conteruntur, Christus
ad cælum rapiatur, ne in ventrem vadat &c.
3. S. Bonaventura *coloco 4.* recenset opi-
niones, earum prima dicit Corpus Christi
descendere non solum in ventrem, sed et-
iam quocunque illæ species deferuntur, sal-
uâ naturâ earum, siue in ventrem mu-
ris, siue in locum immundum. Secun-
da, non solum in ventrem hominis
ire, sed etiam ibi manere, quousq; refectionis
operatio compleatur. 3.ª ad ventrem
peruenire, quousque semptio compleatur,
& amplius non morari. 4.ª solum esse cû
illis speciebus, quamdiu sunt cum aliquo
sensu & visu vel gustu. Ex his opinioni-
bus, primam dicit videri nimis amplam,
quaf-

quartam nimis arctam; nunquam enim, ait,
secundum hoc posset dici Corpus Christi,
sumi verè, cum non dicatur sumptus esse
cibus, qui non percipitur, nec peruenit vs-
que ad stomachum. De duabus medijs, quæ
verior sit, esse difficile iudicare, cum vtra-
que sit multum probabilis, securiorem ta-
men esse, & auctoritatibus magis concor-
dare, Corpus Christi cum speciebus descen-
dere, ad stomachum & sub illis esse, quam
diu illæ sunt sub propria forma &c. Vtrum
autem hoc verum sit, se ait nescire. Vnde
patet primum illud dictum Tanneri S. Bo-
nauenturæ immerito tribui, propter ratio-
nem quam ponit, impugnando 4. am opini-
onem 2. constat S. Doctorem, nihil ibi do-
cere asserendo, sed potius referendo alio-
rum opiniones, ex quibus licet vnâ vel alterâ
dicat videri probabiliore. allegando tamen
ignorantiam, laudandus potius est, quam
redarguendus ob modestiam, quâ præstat
id, quod alibi docuit, nempe *dist. 12. p. 1. a.*
2. q. 1. ad 4. Nihil in hoc Sacramento temerè
asserendum esse, neque multum ianitendū
rationi, quando Mysterium hoc fundetur
supra miraculum, & potentiam supra natu-
ram. Hoc S. Doctoris secutus ego consili-
um & exemplum, quæ dicta hinc vel alibi
sunt, pariter subijcio non solum S. Ma-
tris Ecclesiæ, sed cuiuscunque rectè sentiem-
tis

tis iudicio. Quod si cuiquam præsentis scriptiunculæ sensum tanti Doctoris minus attingisse videbor, vel etiam Seraphico Soli nebulas non tam dispulisse quam superaddidisse, veniam tamen, spero, dabit haud ægrè intentioni rectæ, & in Seraphicum Ecclesiæ Doctorem Reuerentiæ; Ego enim (vt cum Hug. Victorino, l. de Sacram. p. 1. c. 2. concludam) puto viros sapientiæ (qualem in primis ab Ecclesia laudari S. Bonaventuram initio audiimus) in rebus tam obscuris & dubijs, atque à sensu nostro remotis, nec temerè asseruisse, quod nescierunt, neque in his quæ asseruerunt, præsertim tantâ diligentia prolatis, errare potuisse. Illud magis crediderim, sub assertionis formâ, inquisitionis studium aliquando fuisse &c. Hæc ille, qui modestiam hanc omnibus etiam amplectendam continuo inculcans: *Qui sic. (subdit) dicta Sæctorum pie interpretari voluerint, nec falsa credendo in errorem incident, nec vera reprehendendo in elationem &c.*

